

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Onttrekking aan conservator beslag

Onttrekking door verkoop van zaken aan conservatoir beslag. Betrokkenheid van de advocaat, erop gericht de verkoop nog zo veel mogelijk in goede banen te leiden. Verstrekken van informatie over die verkoop door de advocaat aan de wederpartij/beslaglegger.

- Advocatenwet art. 46 (2.1. wat in het algemeen niet betaamt)
- Gedragsregel 1

Raad van Discipline Amsterdam 18 september 2000
(mrs. Kist, Hamming, Goppel, Knipscheer en Romijn)

Feiten

Klager bestelt voorbespeelde videobanden bij A. Deze levert de banden echter aan B, de cliënt van mr. X. Klager legt op de videobanden, die zich onder B bevinden, ten laste van A beslag tot afgifte. A vordert tevergeefs in kort geding de opheffing van dit beslag. Klager vordert daarop in een (tweede) kort geding afgifte van de videobanden, nu B daartoe niet vrijwillig bereid blijkt. Tijdens de mondelinge behandeling van dit tweede kort geding deelt mr. X namens zijn cliënt mee dat de onder het beslag vallende videobanden door zijn cliënt zijn/worden verkocht, omdat de banden vergankelijk materiaal bevatten. Mr. X heeft aan zijn cliënt voorgehouden dat het verkopen van onder beslag liggende zaken onrechtmatig is en aangeboden een kort geding tot opheffing van het beslag te beginnen, maar zijn (buitenlandse) cliënt is desalniettemin overgegaan tot verkoop van de banden. Van de ca. 40.000 banden zijn er inmiddels ca. 32.000 verkocht. De overige 8000 videobanden heeft klager in bewaring genomen.

Mr. X heeft – omdat zijn cliënt ondanks zijn advies tot verkoop is overgegaan – zijn cliënt geadviseerd de verkoopopbrengst te storten op een derdengeldrekening, die mr. X daarvoor speciaal geopend heeft. Betalingen van deze rekening kunnen alleen plaatsvinden met medewerking van mr. X.

Klager verzoekt mr. X meermalen om hem informatie te verstrekken over de verkochte videobanden, de opbrengst, de derdengeldrekening en het saldo daarvan. Mr. X verstrekt de verzochte informatie niet.

Klacht

Mr. X verleent medewerking aan het onttrekken van goederen aan een conservatoir beslag en weigert informatie te verstrekken over deze onttrekking.

Overwegingen van de raad

Mr. X heeft zijn cliënt terecht afgeraden over te gaan tot verkoop van de beslagen videobanden en geadviseerd in kort geding de opheffing van het beslag na te streven. Nadat zijn cliënt hem te kennen had gegeven tegen zijn advies in tot verkoop van de beslagen videobanden te willen overgaan, had mr. X zich niet verder behoren in te laten met (de stationering van de opbrengst van) deze verkoop. Een advocaat dient zich immers verre te houden van onrechtmatig en/of strafbaar handelen van zijn cliënten. Dat

mr. X met zijn betrokkenheid bij de rekening waarop de inkomsten uit de verkoop van de banden zouden worden gestort deze verkoop nog zo veel mogelijk in goede banen probeerde te leiden, juist ook met het oog op de belangen van de tegenpartij, maakt zijn handelen niet minder onjuist. De betrokkenheid van mr. X bij deze regeling betekent evenwel niet dat mr. X actief betrokken is geweest bij de onttrekking van de videobanden aan het daarop rustende beslag. Het klachtonderdeel dat hem deze medewerking aan onttrekking verwijt is dus ongegrond.

Mr. X heeft tot aan de mondelinge behandeling van de onderhavige klacht bewust geen informatie willen verstrekken aan klager over de opbrengst van de verkoop, de derdengeldrekening en het saldo daarvan. Naar het oordeel van de raad heeft mr. X ten onrechte en zonder geldige reden de gevraagde informatie niet aan klager verstrekt. De raad neemt daarbij in aanmerking dat mr. X zich het belang van de wederpartij heeft aangetrokken door de derdengeldrekening te openen. Mede gelet op het feit dat mr. X over de derdengeldrekening mede het beheer voerde, had het onder die omstandigheden op de weg van mr. X gelegen om de gevraagde informatie aan klager te verstrekken. Door het niet geven van deze informatie heeft mr. X in strijd gehandeld met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt. Dit onderdeel van de klacht is derhalve gegrond.

Volgt

Waarschuwing.

Termijnoverschrijding (1)

Niet elke beroepsfout in termijnoverschrijding is een klachtwaardige beroepsfout.

- Advocatenwet, art. 46 (1.4.1 termijnen), artikel 48 lid 6
- Gedragsregel 11

Raad van Discipline 's-Gravenhage 18 september 2000
(mrs. Robbers, Brouwer, Grootveld, Hengeveld en Vermeulen)

Feiten

De klager heeft zich in december 1993 gewend tot mr. X. Hij was per 7 december 1993 hersteld verklaard maar stelde zich op het standpunt dat hij ziek was. Mr. X heeft op 17 december 1993 een voor beroep vatbare beslissing gevraagd bij het GAK, maar verzuimd te noteren dat hij het GAK diende te rappelleren als hij niet binnen redelijke termijn antwoord zou hebben gekregen op zijn verzoek.

Mr. X heeft de klager daarna nog enkele malen gesproken over andere van diens problemen en voor de klager met succes diverse procedures over uitkeringen gevoerd. In 1996 kwam de klager voor het eerst op de Ziektewetzaak terug. Bij informatie door mr. X bleek het GAK het verzoek van 17 december 1993 niet te hebben ontvangen, althans kon niet meer worden vastgesteld of het verzoek was ontvangen of in het ongerede was geraakt. Uitvoerige pogingen, op eigen kosten van mr. X, om een en ander te herstellen, door procedures tegen het GAK, bij de rechtbank en bij de

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

Centrale Raad van Beroep, leverden geen resultaat op. De klager heeft mr. X aansprakelijk gesteld voor de schade die hij zou hebben geleden en heeft mr. X in een procedure betrokken. Mr. X heeft zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar ingeschakeld, die voor hem procedeert. Mr. X meent dat de klager hem had moeten rappelleren en voert voorts aan dat klager geen schade heeft geleden omdat de ziektegeleidingskorting ongeveer even hoog zou zijn geweest als de ABW-uitkering die de klager heeft ontvangen.

De klager verwijt mr. X dat hij zijn belangen onzorgvuldig heeft behartigd omdat hij heeft nagelaten tijdig een voor beroep vatbare beslissing te vragen en verzoekt de raad een uitspraak als bedoeld in artikel 48 lid 6 Advocatenwet te doen.

Overwegingen van de raad

Mr. X heeft alle denkbare pogingen ondernomen om alsnog beroep in te stellen tegen de hersteldverklaring van klager per 7 december 1993, maar deze pogingen van mr. X zijn alle gestrand op de termijnoverschrijding die niet verschoonbaar werd geacht.

De raad stelt vast dat verweerder een beroepsfout heeft gemaakt. Deze beroepsfout van mr. X is een hoge uitzondering gebleken in een overigens naar zijn zeggen goed geordende praktijk. De raad heeft gezien het feit dat er niet eerder een klacht is ingediend geen reden te twifelen aan diens mededelingen. Niet elke beroepsfout bestaande in termijnoverschrijding is een klachtwaardige beroepsfout.

Het staat vast dat mr. X de termijn voor het aanvragen van een voor beroep vatbare beslissing in eerste instantie wel in acht heeft genomen. De raad is van oordeel dat mr. X niet zodanig te kort is geschoten dat oplegging van een tuchtrechtelijke maatregel geboden is. De raad acht de klacht derhalve gegrond.

Volgt

Gegrondverklaring van de klacht zonder oplegging van een maatregel.

Noot

Onder de bijzondere omstandigheden van dit geval lijkt mij de overweging van de raad dat niet iedere beroepsfout bestaande in termijnoverschrijding een klachtwaardige beroepsfout is, juist, althans heb ik daarvoor wel begrip. Wel meer is door een raad aangenomen dat niet ieder procedureel tekortschieten klachtwaardig is. Maar waarom verklaart de raad de klacht dan toch gegrond?

(En waarom deed de raad, nu daarom was verzocht, geen uitspraak over de vraag of de advocaat de zorgvuldigheid had betracht die bij een behoorlijk rechtshulpverlening betaamt?)
E.

Termijnoverschrijding (2)

Het laten verlopen van een termijn is een ernstige beroepsfout.

- Advocatenwet, art. 46 (1.4.1 termijnen)
- Gedragsregel 11

Raad van Discipline Amsterdam 18 september 2000
(mrs. Kist, Hamming, Goppel, Knipscheer en Romijn)

Feiten

Op 15 juli 1999 heeft de klager mr. X verzocht hem bij te staan ter zake van een afwijzende beslissing op de aanvraag van een verblijfsvergunning. Mr. X verklaarde zich daartoe bereid.

Bij brief van 16 augustus 1999 heeft mr. X aan de klager het volgende meegedeeld:

‘Hierbij moet ik u meedelen dat er iets niet goed is gegaan. Ik heb niet op tijd bezwaar gemaakt tegen de beslissing van 28 juni 1999 dat u niet in Nederland mag blijven. Ik was ervan overtuigd dat ik al vrij snel in uw zaak bezwaar had aangetekend en toen bleek dat dat niet het geval was, was het te laat. Ik vind dit bijzonder vervelend en bied u mijn oprechte verontschuldiging aan. U kunt mij hiervoor aansprakelijk stellen, althans voor de schade die u hierdoor lijdt.’

Mr. X heeft in die brief tevens klager geadviseerd welke maatregelen hij moest treffen om zo spoedig mogelijk een nieuwe aanvraag voor een verblijfsvergunning in te dienen.

De klager heeft zich vervolgens tot een andere advocaat gewend voor de verdere behandeling van zijn zaak. Mr. X heeft met deze opvolgend advocaat overleg gevoerd over afwikkeling van de door klager geleden schade.

Overwegingen van de raad

Mr. X heeft zijn beroepsfout bestaande uit het laten verstrijken van een fatale termijn erkend en overeenkomstig gedragsregel 11 zijn fout tijdig aan de klager meegedeeld. Voorts heeft mr. X aan de klager een vergoeding van de door hem geleden schade aangeboden. Aan de raad is niet gebleken dat mr. X bij de klager de indruk heeft gewekt dat het bezwaarschrift zou zijn ingediend.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat mr. X heeft gehandeld in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

De raad acht het laten verlopen van een termijn een ernstige beroepsfout. In het onderhavige geval is de fout niet fataal gebleken. Gelet op de wijze waarop mr. X na het ontdekken van zijn beroepsfout heeft gehandeld, meent de raad met oplegging van na te noemen maatregel te kunnen volstaan.

Volgt

Gegrondverklaring van de klacht met oplegging van de maatregel van een enkele waarschuwing.

Noot

Men legge deze beslissing naast de hiervoor besproken uitspraak van de Raad van Discipline Den Haag van 18 september 2000. Ook daar betrof het het laten verstrijken van een fatale termijn (zonder fataal gevolg).

E.